

ישיבת ועדת משמעת מיום 14.4.08

ביום 14.4.08 התקיימה ישיבת ועדת משמעת. הדיון התקיים בעקבות תלונה של השופט הראשית בתחרות טריאתלון ע"ש ליאור זיו בראשון לציון, וכן של יו"ר ועדת שיפוט, מר רוני רצבי. התלונה מתייחסת להתנהגות לא ספורטיבית של מתחרה, מר גדי חביב, כלפי שופט בתחרות מר אלון גרוס, אשר העביר תלונה לשופטת הראשית בעקבות התנהגות המתחרה גדי חביב כלפיו.

בישיבה נכחו:

1. חברי ועדת משמעת - שרה צלח, יובל חץ וערן יוליש - יו"ר.
2. אלון גרוס - שופט בתחרות.
3. גדי חביב - מתחרה
4. עו"ד אייל רוזובסקי אשר ליווה את גדי חביב וקיבל רשות דיבור במהלך הישיבה.

במהלך הישיבה נערך פרוטוקול בכתב יד, על ידי יו"ר הועדה ערן יוליש. הפרוטוקול יועבר למשרדי הנהלת האיגוד, ובמסמך זה יפורטו עיקרי הדברים בלבד.

עיקרי התלונה ופרטי המקרה:

במהלך התחרות נפסל גדי חביב על ידי אלון גרוס בגין ביצוע דרפטינג. גדי חביב הגיש ערעור על פסיקת השופט לועדת ערעורים, אשר דחתה את ערעורו. בעת טכס הסיום, במהלך דקה דומיה לזכרו של ליאור זיו, ניגש גדי חביב לאלון גרוס, הסב את תשומת ליבו על ידי משיכה בכתפו, והטיח בו מילים קשות. לארוע היו עדים, אשר לא העידו בפני הועדה ומשכך הועדה מתייחסת רק לעדויות שבאו בפניה.

תמצית גרסתו של אלון גרוס:

"בעת עמידה דקה דומיה לזכרו של ליאור זיו, ניגש אלי גדי חביב, משך בכתפי ואמר לי "בן זונה - חכה אני אתפוס אותך". נאמר דברים נוספים אולם אינני זוכר במדויק את שנאמר, כל הארוע היה כ 2 דקות. אני לא רציתי להתלונן כי חששתי לתוצאה שתהיה לכך. אני מאוד התלבטתי אם להגיש תלונה. לא רציתי להתלונן כי אני לא רוצה שמתחרה יורחק, אולם ההתנהגות היתה מאוד לא בסדר מבחינתי".

תמצית גרסתו של גדי חביב:

"התאור שנתן אלון גרוס הוא נכון. אני לא באתי בכוונה לתקוף אותו פיזית. המטרה שלי בפרץ הרגשות והתסכול שלי מהפסילה והאופן בו הועדה פעלה, להגיד לשופט מה אני חושב עליו. קשה לי להאמין שאמרתי לו דבר כזה. נגשתי אליו הוא היה עם הגב אלי, אמרתי לו שהוא שופט אפס או משהו כזה, אין מצב שאני אמרתי לו שאני אחכה לו. אני אמרתי לו שהוא עוד ישלם על זה, והתכוונתי מבחינה נפשית - מסטית. אני ספורטאי תחרותי והטראומה שאני עברתי, שאשתי וילדי עמדו וחיכו שם לפודיום ורק אז הודיעו לי שאני פסול. כל זה הוביל לפרץ של רגשות. לשאלת יו"ר הודעה - תשובה: כאדם שמחנך, אלימות זה לא הפתרון. אני לא אומר שברמת העקרון מותר לתקוף שופטים אבל מותר לאדם ברמה האלמנטרית להגיד מה שהוא חושב. בתשובה לשאלת עו"ד רוזובסקי - אני מצטער על מה שקרה".

טענות של עו"ד אייל רוזובסקי :

אין מחלוקת עובדתית ביחס למה שאמר אלון ומה שאמר גדי. אלון לא רצה שגדי ישלם את המחיר והוא מבין את סערת הרוח של גדי. גדי הצטער על מה שאמר הוא אדם כן וישר. הועדה חייבת לתת לו אפשרות להתחרות ואם לתת לו עונש, אז יש לתת עונש של אזהרה או על תנאי. מבחינה פורמלית - איגוד הטריאתלון לא אימץ את חוקת ה ITU. אינני טוען כעת טענות פורמליות באשר לסמכות הועדה, אולם אני מציע כי האיגוד יאמץ את חוקת ה ITU באופן פורמלי.

החלטת הועדה

הועדה שמעה את גרסאות הצדדים וערכה דיון אשר בסיומו הוחלט פה אחד להשעות את המתחרה גדי חביב לתקופה של 3 חודשים, המהווה תקופת השעיה מינימלית, וזאת החל ממועד התחרות בראשון לציון, ובהתאם לסעיף C.4-b)1 הקובע כך :

C.4 Suspension

a) General

- (i) Means a competitor will not take part in ITU competition or competitions sanctioned by NFs affiliated to ITU during a stated suspension period.

b) Reasons for Suspension

- (i) Unsportsmanlike conduct ;
(ii) ,,,,

Suspensions will be assessed by the Competition Jury, for lengths from three (3) months To four (4) years' depending on the violation.

ואלה נימוקי הועדה :

הועדה שמעה בקשב רב את דבריו של גדי חביב. הדברים שנאמרו לשופט התחרות הינם בלתי מתקבלים על הדעת, מהווים הטחת עלבונות אישיים, איום ובגדר "אלימות מילולית". אמירת הדברים במהלך הטכס ותוך כדי דקה דומיה לזכרו של הנופל, רק מוסיפים לחומרת הדברים. הועדה מבינה כי הדברים הקשים שגדי חביב הטיח באלון גרוס, נאמרו מתוך כעס ותסכול, נוכח העובדה שילדיו ואשתו היו איתו וציפו כמוהו לראותו עומד על דוכן המנצחים ומקבל את הגביע עבור השגו האישי בתחרות. כל אלו, אינם יכולים להצדיק, אף לא בדוחק התנהגות בלתי ספורטיבית בעליל כמפורט לעיל.

דווקא גדי חביב, אשר עוסק בהדרכת ספורט ומחנך ספורטאים צעירים, חייב לעצור את כעסו, לנהוג בכבוד כלפי בעל תפקיד רשמי בתחרות, גם אם חושב שאותו שופט טעה ופסל אותו שלא בצדק. העובדה שגדי חביב מאמין בלב שלם כי נגזל ממנו לזכות בכבוד הראוי לו נוכח התוצאה אותה השיג בתחרות, אינה מצדיקה ואינה יכולה לשמש תרוץ כל שהוא, להתנהגות בלתי ספורטיבית ובלתי ראויה, לא רק בין מתחרה לשופט, אלא גם בן אדם לאדם. ראוי לכל אחד, שישמור על תרבות השפה לא יקלל ולא יביע דעתו באופן בוטה ומעליב על אדם אחר, וכל זאת באוזני אנשים אחרים.

מהותו של הספורט בכלל ושל הטריאתלון בפרט הוא לאפשר למשתתפים בו, מתן ביטוי אישי ליכולת הפיזית והמנטלית של המשתתף. יש הבאים להשתתף בתחרות ויש הבאים להתחרות בה. אלה גם אלה נדרשים למאמצים גופניים ומנטליים המחייבים אימון ממושך, הכשרה רבה, הקרבה אישית וגם השקעה כספית לא מבוטלת. התחרות מהווה, בכל פעם מחדש, את נקודת המיצוי של כל שעות האימון, הזעה, לעיתים גם הסבל, אשר מאפשר לכל מתחרה למצות מעצמו את המירב והמיטב "הספורטיבי" שבו.

איגוד הטריאתלון המרכז את פעילות תחרויות הטריאתלון בארץ, מברך כל משתתף וכל מתחרה ומעריך ומוקיר את המאמצים הרבים שכל אחד ואחת משקיעים כדי להשתתף בתחרות ולהשיג את ההישג האישי הטוב ביותר שמבקשים עבור עצמם.

אולם - מעל כל זה קיים עקרון אחד, חד משמעי, בלתי ניתן לערעור וחשוב יותר מכל הישג - התנהגות ספורטיבית. ללא התנהגות ספורטיבית - אין טעם לשיא, אין הצדקה לתחרות ואין מקום לספורט.

התנהגות ספורטיבית היא התנהגות של כבוד הדדי, בין המתחרים לבין עצמם. התנהגות ספורטיבית היא התנהגות של כבוד לכל בעלי התפקידים בתחרות, ממחלק המים ועד לשופט הראשי. התנהגות של יושר ויושרה תוך שמירה על חוקי התחרות.

על מנת לאפשר למתחרים כולם, להתחרות בתנאים שווים נדרשים כל המתחרים לנהוג על פי כללים, הוראות וחוקים שאוגדו על ידי ארגון הטריאתלון העולמי, ואיגוד הטריאתלון הישראלי.

המבקש להתחרות בתחרויות המאורגנות על ידי איגוד הטריאתלון הישראלי, חייב להכיר את חוקי התחרות, את שמותן ואת שאסור, ולנהוג בהתאם.

אין מדובר במסגרת "משפטית" פורמלית, אולם, חוקי התחרות כפי שאוגדו בחוקת הטריאתלון על ידי איגוד הטריאתלון העולמי, מהווים את המסגרת המחייבת את כל המשתתפים בתחרות - בגדר "אלו חוקי המשחק".

המתחרים חייבים לנהוג על פי החוקים האלה וגם השופטים. המתחרים נדרשים למלא אחר החוקים, ותפקיד השופטים לאכוף את קיומם, וכל זאת כדי לאפשר תנאי תחרות שווים והוגנים לכל המתחרים.

יש ובמהלך התחרות, שופט פוסק כנגד מתחרה, באופן שנראה למתחרה שגוי. יש ולעיתים החלטת השופט שגויה.

חוקת הטריאתלון קובעת על אילו החלטות ניתן לערער ואילו חסומות מפני ערעור. חוקת הטריאתלון קובעת גם את המקרים והתנאים בהם ניתן לערער על החלטת ועדת הערעורים.

כל אותם הוראות, כללים וחוקים נועדו לדבר אחד - לאפשר לכולם, להתחרות בתנאים שווים - וזאת נוכח העקרון העליון החל על כל העוסקים בספורט - התנהגות ספורטיבית.

כאשר מי מהמתחרים/משתתפים מפר את העקרון הבסיסי והמהותי ביותר - של התנהגות ספורטיבית, הוא יכול להיות שיאן אך לא ספורטאי.

שופטי התחרות עושים מלאכתם במסירות, בהתנדבות מתוך תחושת שליחות עבור המתחרים וספורט הטריאתלון. אנו מחוייבים בשמירת כבודם, תהא החלטתם אשר תהא.

ענין אחרון ולא פחות חשוב - בכל מהלך שמיעת העדויות, והדין לא פנה גדי חביב ישירות לאלון גרוס, הביעה חרטה כנה, והתנצל על התנהגותו.

רק כאשר נשאל על ידי עו"ד אייל רוזובסקי, מצא להצטער על התנהגותו. מן הראוי היה כי עוד בטרם החלה הישיבה וכבר כאשר הגיע אלון גרוס ותפס את מקומו, יזום גדי חביב פניה ישירה והתנצלות אמיתית וכנה על דבריו כלפיו. חבל, שהדבר לא נעשה.

Israeli Triathlon Association
Kfar Maccabiah, Ramat Gan
Israel, 52105
Tel: 972-3-6764008
Fax: 972-3-6764260
Mobile: 972-523-898019
office@triathlon.org.il

איגוד הטריאתלון הישראלי, ע"ר
כפר המכביה רמת גן 52105
טל: 03-6764008
פקס: 03-6764260
נייד: 0523-898019
www.triathlon.org.il

כאשר הועדה נדרשה לשקול את העונש, כאשר מחד אין מחלוקת שנאמרו דברים חמורים ובוטים לשופט, ומנגד מדובר במתחרה וחבר חדש, אשר האמין כי נפסל שלא כדין וכי נגזל ממנו השיג ספורטיבי עבורו טרח והתאמן רבות, הוחלט כי בנסיבות הענין יש להפעיל את עונש ההשעיה הקבוע בחוקה, אולם להעמיד את תקופת ההשעיה לזמן המינימלי הקבוע בחוקה.

הועדה מאמינה כי חשוב שגדי חביב ישוב ויתחרה, כפי שביקש לעשות וימשיך את חברותו באיגוד הטריאתלון. הועדה מאמינה כי מדובר במעידה חד פעמית. משכך, לא מיצתה הועדה עם גדי את הדין וגזרה עונש חמור יותר. הועדה מאמינה ומקווה כי יש בהחלטה כאמור רק כדי לעודד את גדי חביב להוכיח את יכולתו הספורטיבית, וחשוב מכך, להוכיח כי יותר מאשר הוא תחרותי הוא ספורטאי השומר על לשונו, כבודו וכבוד המתחרים ובעלי התפקידים בתחרות.

מזכ"ל האיגוד מתבקש לרשום בפניו את תקופת הענישה, אשר כאמור תחילתה במועד התחרות. במהלך תקופה זו ועד תום חלוף שלושה חודשים, לא תותר הרשמתו של גדי חביב לתחרויות המאורגנות על ידי איגוד הטריאתלון.

ניתן היום - 16.4.08

ענן יוליש, יו"ר

יובל חץ

שרה צלח

